

Library: Βιβλιοθήκη Γυμνασίου Πλατανιά
Category: Ξένη λογοτεχνία->2. Λογοτεχνία
Year: 2006
Pages: 135
isbn: 960-435-094-3

Review

Δύσκολο να βρεις την ταυτότητά σου όταν είσαι το στερνοπαίδι μιας οικογένειας. Η δωδεκάχρονη Μπέτυ ζει καθημερινά αυτή την εμπειρία. Όταν η αγαπημένη της αδελφή, Ανιές, ετοιμάζεται να πάει στο κολέγιο, η μικρή βυθίζεται σε μελαγχολία, μόνη της στο σπίτι, δίπλα στην ψυχιατρική κλινική που διευθύνει ο πατέρας της. Να, όμως, που μια απροσδόκητη συνάντηση θ' αναστατώσει τη ζωή της: στον κήπο της, η Μπέτυ θα ανακαλύψει τον Υβόν, έναν ασθενή του πατέρα της, χαμένο και πανικόβλητο που μόλις έχει δραπετεύσει από το ίδρυμα. Εντελώς αναπάντεχα, η Μπέτυ αποφασίζει να τον κρύψει... Η ηρωίδα της Αν Βιαζεμσκι έχει μόνο έναν τρόπο να απαλλαγεί από την ιδιότητα της υστερότοκης: να παραβεί τους κανόνες. Ξεπερνώντας τους φόβους της, αποφασίζει να εξημερώσει τον Υβόν, έναν τσακισμένο και μάλλον άκακο άνθρωπο. Στο πλευρό του, θ' ανακαλύψει τη δυστυχία και τον πόνο. Θα συνειδητοποιήσει ότι δεν είναι πια κοριτσάκι, και θα φτάσει ως το σημείο ν' αμφισβητήσει την πατρική εξουσία. Αυτή η μακρά διαδικασία περνά από τη διεκδίκηση και ανάκτηση του πραγματικού της ονόματος. "Με λένε Ελιζαμπέτ" επιμένει αυτή που δε θέλει πια να λέγεται Μπέτυ, "η κόρη του γιατρού". Πάνω στο οικείο θέμα του περάσματος από την εφηβεία στην ενηλικίωση, η Αν Βιαζεμσκι υπογράφει ένα μυθιστόρημα πολύ πρωτότυπο, γραμμένο μ' έναν τρόπο εξόχως οπτικό και μουσικό, με πλήθος κινηματογραφικές αναφορές (Χίτσκοκ, "Η πιο μεγάλη μέρα του πολέμου" κ.ά.) Ένα βλέμμα ταυτόχρονα προσωπικό και τρυφερό πάνω στην παιδική ηλικία που δε μας εγκαταλείπει ποτέ. Ένα μυθιστόρημα ευαίσθητο, συγκινητικό, για τη φιλία, την ανιδιοτέλεια και τη σκληρότητα των παιδιών, για τις σχέσεις εξουσίας και εμπιστοσύνης, για τη μαθητεία της ζωής και τη μαγεία κάποιων αναπάντεχων γνωριμιών που μας σημαδεύουν για πάντα.